

อาศัยโอกาสเป็นวิทยากร เบิกเงินค่าฝึกอบรมเป็นเท็จ

บทนำ

วันนี้ผู้เขียนขอเสนอบทความ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาศัยโอกาสจัดโครงการฝึกอบรม และดำเนินการทุจริตจัดเตรียมเอกสารรายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม ใบสำคัญรับเงินค่าอาหารกลางวัน อาหารว่างและเครื่องดื่มอันเป็นเท็จ โดยมีได้มีการฝึกอบรมจริง และดำเนินการเบิกจ่ายเงินไปเป็นประโยชน์แก่ตนเอง ซึ่งบทความนี้จะนำเสนอเนื้อเรื่องเป็นบทความที่น่าสนใจ สำหรับผู้สนใจสามารถศึกษาได้จากบทความ ดังที่จะนำเสนอนี้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความนี้จะประโยชน์ต่อผู้อ่านไม่มากก็น้อย

หลักการและเหตุผล

หน่วยงานราชการ ไม่ว่าจะป็นราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น ย่อมต้องมีโครงการฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงาน หรือเป็นโครงการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป ไม่ว่าจะป็นความรู้ด้านระเบียบกฎหมายที่เจ้าหน้าที่ของรัฐควรรู้หรือฝึกอบรมด้านส่งเสริมอาชีพ ให้แก่ประชาชนทั่วไป เป็นต้น ซึ่งโครงการฝึกอบรมดังกล่าวถือเป็นโครงการฝึกอบรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ได้รับการฝึกอบรมทั้งสิ้น แต่หากผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรม หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อาศัยโอกาสเหล่านี้กระทำการทุจริต ดำเนินการจัดเตรียมเอกสารการฝึกอบรมอันเป็นเท็จ โดยมีได้มีการฝึกอบรมจริง และดำเนินการเบิกจ่ายเงินไปเป็นประโยชน์แก่ตนเอง ย่อมต้องถูกดำเนินการทางวินัยและทางอาญา

วัตถุประสงค์

เพื่อให้บุคลากรในองค์กรใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบุคคลทั่วไป ที่สนใจเข้ามาศึกษาข้อมูลดังกล่าว

เนื้อเรื่องบทความ

อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายเอ (ผู้ฟ้องคดี) ออกจากราชการ เนื่องจากขณะที่ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานซึ่งตวงวัด ๗ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานทะเบียนการค้าจังหวัดได้ร่วมกับนาย ส. (ผู้ได้บังคับบัญชา) กระทำการทุจริตในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณโดยอาศัยโอกาสที่เป็นวิทยากรในโครงการฝึกอบรม อพป. (อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง) ของ กรมธน. ขอให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผู้จัดฝึกอบรมรวบรวมรายชื่อผู้เข้ารับการอบรมและผู้เข้ารับการอบรมกรอกชื่อ ที่อยู่และลงลายมือชื่อ จากนั้นได้จัดทำแผนปฏิบัติงานตามโครงการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องชั่งตวงวัดของสำนักงานทะเบียนการค้าจังหวัดตามแผนพัฒนาจังหวัดประจำปีงบประมาณ ในระหว่างโครงการฝึกอบรม อพป. (อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง) ของ กรมธน. ยังดำเนินการอยู่โดยกำหนดพื้นที่เป้าหมายและวันอบรมให้ตรงกับโครงการอบรมดังกล่าว หลังจากทีนายเอ (ผู้ฟ้องคดี) อนุมัติโครงการแล้ว ได้นำหลักฐานรายชื่อผู้เข้ารับการอบรม ใบสำคัญรับเงินค่าอาหารกลางวัน อาหารว่างและเครื่องดื่มที่จัดทำขึ้นอันเป็นเอกสารเท็จ มาประกอบการเบิกจ่ายเงินและนำเงินที่ได้รับอนุมัติไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว นายเอ (ผู้ฟ้องคดี) เห็นว่าคำสั่งไล่ออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยให้เหตุผลว่านายเอ (ผู้ฟ้องคดี) ไม่ได้เข้าร่วมดำเนินการฝึกอบรมโครงการดังกล่าว เนื่องจากติดราชการสำคัญและได้มอบหมายให้นาย ส. เป็นผู้รับผิดชอบแทน รวมทั้งการจัดฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวไม่ได้มีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายและวันฝึกอบรมให้ตรงกับโครงการอบรม อพป. (อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง) ของ กรมธน. และการอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินก็เชื่อว่ามีฝึกอบรมจริง เนื่องจากมีลายมือชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมและนาย ส. ได้รับรองเอกสารที่ใช้ในการเบิกจ่าย ทั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในได้ตรวจสอบเอกสารไม่พบพิรุุธหรือข้อสงสัย จึงไม่มีพยานหลักฐานที่สนับสนุนว่ากระทำความผิด

ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่า เมื่อพิจารณาถ้อยคำของนายเอ (ผู้ฟ้องคดี) และนาย ส. ที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกันทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และพยานหลักฐานต่าง ๆ ประกอบกับถ้อยคำของนายเอ (ผู้ฟ้องคดี) เป็นการให้ถ้อยคำที่มีพิรุช ซึ่งในวันเปิดการฝึกอบรม นายเอ (ผู้ฟ้องคดี) ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่รับผิดชอบโครงการต้องให้ความสำคัญกับการจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เอกสารที่เกี่ยวข้อง แต่กลับอ้างว่าไม่ได้ร่วมดำเนินการฝึกอบรม แต่ไปราชการอื่นที่ซึ่งมีลักษณะเป็นงานราชการประจำที่มีความสำคัญน้อยกว่า ประกอบกับการตรวจสอบแผนการปฏิบัติการฝึกอบรม พื้นที่เป้าหมายการฝึกอบรม ๕ จุด ตรงกับการฝึกอบรม อพป.(อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง) ของ กอรมน. ที่จัดฝึกอบรมไปแล้ว อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตรงกับถ้อยคำของเจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรมว่า นายเอ (ผู้ฟ้องคดี) ได้เคยขอให้ช่วยนำเอกสารบัญชีรายชื่อของผู้รับการฝึกอบรม กรอกชื่อ ที่อยู่ ลงลายมือชื่อในระหว่างฝึกอบรม จึงเป็นข้อเท็จจริงที่เชื่อได้ว่านายเอ (ผู้ฟ้องคดี) ได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยนำบัญชีรายชื่อผู้รับการฝึกอบรมมาเวียนใช้ประกอบการจัดทำเอกสารเท็จเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมโดยมิได้มีการฝึกอบรมจริง อีกทั้งส่วนราชการดังกล่าวมีข้าราชการปฏิบัติงานประจำเพียง ๒ คน นายเอ (ผู้ฟ้องคดี) สามารถกำกับติดตามการปฏิบัติงานได้โดยง่าย การที่อ้างว่าไม่ทราบหรือนาย ส. ทำเอกสารเท็จมาเบิกเงินโดยไม่มีการฝึกอบรมจริงจึงไม่อาจรับฟังได้

สรุป

จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๑๐๑/๒๕๕๕ ได้วางบรรทัดฐานเอาไว้ว่าการสอบสวนในชั้นการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือในชั้นการสอบสวนทางวินัย ถึงแม้ว่าข้อเท็จจริงจะไม่ปรากฏพยานหลักฐานยืนยันความชัดเจนหรือไม่ปรากฏพยานหลักฐานแน่ชัด แต่หากได้มีการชี้แจงน้ำหนักพยานหลักฐานหรือพิเคราะห์ข้อเท็จจริงอย่างรอบด้าน ทั้งพยานเอกสาร พยานบุคคลหรือแม้กระทั่งการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนที่สะท้อนให้เห็นเจตนาในการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ย่อมสามารถนำพฤติการณ์ดังกล่าวมาวินิจฉัยเพื่อออกคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ และคดีนี้ยังเป็นอุทธรณ์ให้กับข้าราชการทุกคนว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นั้น จะต้องไม่อาศัยโอกาสหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยโอกาสจากอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์โดยมิชอบไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

หมายเหตุ อ้างอิงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๑๐๑/๒๕๕๕

จัดทำโดย ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์
ผู้เรียบเรียง นายจิรภัฏ รอบรัตน์ นิติกรปฏิบัติการ

